

ת"פ 48304/12/13 - מדינת ישראל נגד שי שומר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

04 נובמבר 2015

ת"פ 48304-12-13 מדינת ישראל נ'

שומר

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שי שומר

הנאשם

<#1#

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לילך שטיבל

ב"כ הנאשם עו"ד שרית שלומינסקי

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודיתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן. במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום לקולא באופן משמעותי מבחינת עובדות והוראות חיקוק והעבירה החמורה של תקיפת שוטר בנסיבות חמורות, נמחקה מכתב האישום המתוקן. בין הצדדים התגבשו הסכמות עונשיות, לפיהן המאשימה מגבילה עצמה לעונש מאסר של 3 חודשים הניתן לריצוי בע"ש לצד ענישה נלווית והסניגורית חופשית בטיעוניה. במסגרת ההסכמות נשלח הנאשם לשירות המבחן.

עניינו של כתב האישום בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. בתמצית מדובר במי שהתבקש לעצור במהלך נסיעה בכביש לאחר ששוטרת הבחינה כי עבר עבירות תנועה ולתת את מסמכי הזיהוי שלו לשם רישום דו"ח, ובתגובה יצא מהרכב הגיע לניידת, ואיים על השוטרת, תוך כדי קללות. לבקשת השוטרת חזר הנאשם לרכבו. לאחר מכן, כשניגשה השוטרת לרכב המשיך לאיים ולקלל. כשהחל בנסיעה, לאחר שכמעט והתנגש ברכב, הורתה לו השוטרת פעם

עמוד 1

נוספת לעצור ונעמדה לפני רכבו, והוא בתגובה המשיך לצעוק ולקלל והחל בנסיעה לעברה. משהודע לנאשם כי הוא מעוכב ולאחר מכן עצור בעקבות ניסיון דריסה, בו לא הואשם בסופו של דבר, התנגד הנאשם למעצר, סירב לצאת מהרכב, קילל והפריע לשוטרת במילוי תפקידה.

תסקירי שירות מבחן

שירות המבחן מסר שני תסקירים בעניינו. בתסקיר הראשון נסקר הרקע האישי התפתחותי של הנאשם, התייתמותו מאם בילדותו והשלכות הארוע הקשה על חייו ומתיחות בינו לבין אביו. תואר מהלך חייו המתפקד של הנאשם, העדר העבר הפלילי, תפקודו המסור והמקצועי בעבודתו. לעניין לקיחת האחריות, שירות המבחן התרשם מלקיחת אחריות חלקית, כשהנאשם התייחס להתנהלות השוטרת כלפיו כפוגענית. לצד זאת, הובהר כי העבירות נעברו בתקופה משברית בחיי הנאשם. אשר לרמת הסיכון הנשקפת מהנאשם, ההתרשמות הייתה לסיכון נמוך - בינוני להשנות מעשים בדרגת חומרה נמוכה. מבחינת גורמי שיקום, הודגש התפקוד, הנורמטיביות למרות הקשיים והאתגרים עמם נאלץ הנאשם להתמודד. שירות המבחן התרשם מצורך טיפולי, והנאשם באותה עת הביע נכונות מילולית בלבד להשתלב בטיפול אך ציין כי לא יוכל להתפנות לכך. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. שירות המבחן ראה בעונש מאסר בעבודות שירות גורם שעלול להחליש את תפקודו של הנאשם, נוכח פגיעה ברצף התעסוקתי. שירות המבחן סבר שש"צ עשוי להתאים אך באותה עת לא הביע הנאשם נכונות אמיתית לביצוע השל"צ, ולפיכך לא ניתנה המלצה עונשית.

בתסקיר משלים שניתן לאחר מפגש נוסף עם הנאשם, מסר שירות המבחן כי ניכרת מוטיבציה ראשונית לטיפול לצד קשיים בפניות לטיפול. עוד נמסר כי קיים אמנם סיכון מסוים להישנות עבירות, אך עצם הנכונות לביצוע של"צ, יש בה היבט שיקומי בנסיבות העניין, בשל ההכרה בצורך לתרום לחברה ולכפר על הנזק שגרם הנאשם. הנאשם הופנה לגיבוש תוכנית של"צ, והומלץ על של"צ בהיקף התואם את יכולותיו ומגבלותיו של הנאשם, ושירות המבחן המליץ להסתפק בצו של"צ, לצד פיצוי וענישה מותנית.

ראיות הגנה לעונש

במסגרת ראיות הגנה לעונש העידה בת דודתו של הנאשם, שתיארה את מסכת חייו והקושי בעקבות פטירת האם ואלימות פיזית ונפשית מצד האב. העדה הדגישה את התפקוד הנורמטיבי ומאמצי התפקוד למרות הקשיים, לרבות שירות בצבא, השלמת 12 ש"ל, ועבודה קשה. העדה ביקשה להתחשב בנאשם.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשם

בטיעוני המאשימה הפנתה המאשימה למפורט בתסקיר, לקושי בלקיחת האחריות ולהעדר הפנמה אמיתית של הפסול. לא צוין במפורש מתחם ענישה, אך מדברי המאשימה השתמע כי היא רואה במעשים ארוע אחד שחלקו התחתון של מתחם הענישה מצוי סביב 3 חודשי מאסר לריצוי בע"ש, והיא עתרה לגזור עונש בהתאמה.

הסנגורית טענה למתחם שנע מענישה צופה ני עתיד ועד מאסר של מספר חודשים בע"ש, והציגה פסיקה. היא הדגישה את כל הנסיבות המצדיקות ענישה בתחתית המתחם, ובהן העדר העבר, התפקוד הנורמטיבי, ההודיה, היות המעשה חד

פעמי, הנסיבות האישיות משפחתיות וכלכליות של הנאשם. הסגורית צינה כי לנאשם נכונות להשתלב בטיפול והוא מכיר בצורך הטיפולי ואף נכון לבצע של"צ ואף הגיע למפגש לשם בניית תוכנית. לעניין פיצוי צינה הסגורית כי אין צורך בפיצוי לשוטר ולעניים הקנס ביקשה התחשבות.

הנאשם הביע בפניי חרטה מאד עמוקה על מעשיו, והבנה שהוא צריך להתנהג בדרכים אחרות, הוא עמד על מאבק ההשרדות שהוא מנהל, והביע נכונות לטיפול וביצוע של"צ.

דין והכרעה

דומה שאין צורך להכביר מילים אודות החשיבות שבמתן אפשרות לגורמי אכיפת החוק לפעול לשם שמירה על הסדר הציבורי ושלומו הציבור, ללא הפרעה וללא פגיעה, תוך הגנה על שלווה נפשם. מדיניות הענישה כלפי פגיעה בערכים אלה היא מוחשית וכוללת במקרים המתאימים גם עונשי מאסר, לרוב לריצוי בעבודות שירות.

מכלול המעשים מהווים ארוע עונשי אחד, ולצורך קביעת מתחם הענישה אני לוקחת בחשבון שדברי האיום שנאמרו רובם ככולם אינם בדרגה גבוהה, וחלקם נאמרו כעולה מן המתואר באימפולסיביות ובשעת כעס. עם זאת, אינני מתעלמת מכך שהנאשם יצא אל הניידת ואל השוטרת, נתון שמפחית את האימפולסיביות ומבטא אקטיביות, ומכך, שבחלקו השני של הארוע נסע לכיוונה, כשמדובר בהתנהגות מאיימת. כמו כן, מדובר באיומים שחזרו על עצמם מספר פעמים בחלקים שונים של הארוע.

בנסיבות אלה, נוכח מאפייני החומרה מתחם הענישה נע מתקופת מאסר מותנה לצד של"צ בנסיבות של מאמצי שיקום ו/או תפקוד ועד 6 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בע"ש.

לעניין הפיצוי, בנסיבות העניין בהעדר כל פגיעה פיזית, ובהתחשב בנוסח המתקן של כתב האישום המונח לפניי, לא מצאתי הצדקה לחייב בפיצוי ממשי. עם זאת, סברתי כי יש בחיוב הנאשם בפיצוי סמלי כדי לבטא הכרה בפסול שבהתנהגות, שהסבה פגיעה בשלוות הנפש של השוטרת, ולקיחת אחריות עליה.

לעניין ענישה כספית, נוכח האסמכתאות לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם אסתפק בהתחייבות להמנע מעבירה.

הענישה

לא מתקיימים טעמים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה.

בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לשיקולים הבאים:

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. בהקשר זה אציין כי כתב האישום תוקן כאמור משמעותית לקולא, והתרשמתי מדברי הנאשם כי הוא מצר על מעשיו.

שנית, הנאשם נעדר עבר פלילי ותיקים פתוחים, וניתן לקוות שמדובר במעידה חד פעמית. אדגיש בהקשר זה כי מדובר במי שחווה נסיבות חיים מורכבות ושומר על תפקוד תקין, ויש להתחשב בכך, ואף מבחינה ציבורית לשאוף לאפשר לו להמשיך בתפקודו התקין כאזרח עובד ומתפקד.

שלישית, אני מתחשבת בנסיבות האישיות, משפחתיות וכלכליות שפורטו בהרחבה בטיעונים ובתסקיר.

רביעית, מאז ביצוע המעשים חלפו למעלה משנתיים וחצי.

לפיכך, הגעתי למסקנה כי ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד של"צ ופיצוי סמלי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע.
2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 20 ימים.
3. פיצוי סמלי לשוטרת, ע.ת. 1 בסך 500 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים ושווים ורציפים, שהראשון בהם ביום 1.12.15. לא ישולם תשלום תעמוד יתרת החיוב לפירעון.

פרטי השוטרת נמסרו על-ידי המאשימה.

4. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 180 שעות.
- הצו יבוצע בחברה לתרבות, פנאי וספורט, בת ים, ויושלם תוך שמונה עשר חודשים. הובהרה לנאשם סמכות בית- המשפט לחזור ולגזור את דינו, אם לא יקיים אחר תנאי הצו.

5. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

לבקשת הסנגורית, הוחזרו לה מוצגים נ/1 ו-נ/2 למשמורת.

ניתנה והודעה היום כ"ב חשוון תשע"ו, 04/11/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת